

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ σίλος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἀθῆναι τῆ 5 Δεβρίου 1883

Φίλε μου

Ἴδου αἱ λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας σὺς ὑπεγράψην περὶ τοῦ δανείου. Ἐν πρώτοις καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι τοῦ ὑπουργείου παραδέχονται ὅτι αἱ ὁδοὶ εἶναι βαρύνταται.

Κατ' ἐμὲ εἶναι ὄχι μόνον βαρύνταται, ἀλλὰ καὶ ἐξευτελιστικοὶ καὶ προσέτι ἂν μελετήσῃτε τὴν σύμβασιν θὰ ἴδῃτε ὅτι μετὰ Ἰουδαϊκῆς τέχνης συντελέσθη ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἂν μὲν ἀποτύγῃ ἢ ζημιᾷ ὅλη νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον, ἂν δὲ ἀποτύγῃ ἢ ὠφέλεια νὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐδική των.

Ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τῆς συμβάσεως ὁμολογεῖ ἐπισημῶς ἡ Κυβέρνησις ὅτι δύναται ἡ Ἑλλάς νὰ διαθέσῃ δέκα πέντε ἑκατομμύρια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τόκου καὶ χρεωλυσίου ἐνὸς δανείου οἰουδήποτε. Δὲν εἶναι τολμηρὸν, ἀφοῦ τοιαύτην σπουδαίαν ἐγγύησιν προσφέρει τὸ Κράτος, νὰ συνομολογῶμεν δάνειον μὲ τοσοῦτον κτητελιστικὸς ὄρους;

Κατὰ τὰ ἀρθρ. 6 καὶ 7. θὰ λάβωσιν ὀριστικῶς ἀπὸ τοῦδε 55,000,000 ὀνομαστικῶς, πραγματικῶς δὲ 37,675,000.

Ἄς ἴδωμεν πόσα ἐξ αὐτῶν θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Θὰ ἀφαίρεσωμεν λόγῳ τόκου ποσοῦ μηκέτι καταβαλομένου

- α) Τριῶν μηνῶν ἐπὶ 55,000,000 = 687,500
- β) 3 μηνῶν ἐπὶ 36,666,666 = 458,350
- γ) 3 " " 18,333,333 = 229,000

1,375,000 περίπου

Θὰ ἀρχειρέσωμεν τὸ βεγάλιο 2,300,000

τὸ ὅλον 3,675,000

Θὰ ἀφαίρεσωμεν 9,000,000

τὰ ὁποία λαμβάνει ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ὁποία εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ καὶ σήμερον ἄνευ τῶν βαρῶν τῆς συμβάσεως

τὸ ὅλον 12,675,000

Ἄλλ' ἀπέναντι τῶν ἐννέα ἑκατ. τῆς Τραπεζῆς ν' ἀφαίρεσωμεν τὸ 1/4 τῶν ὠφελειῶν ἐκ τῶν 3,675,000 τὰς ὁποίας ἡ Τράπεζα δὲν θὰ λάβῃ ἤτοι 875,000. Αὐτὰς τὰς 875,000 ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ ἀνωθεν ὅλου ποσοῦ καὶ μένει τὸ ποσὸν 11,800,000 τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀφαίρεσωμεν ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν 37,675,000 καὶ μένει καθαρὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ λάβωμεν πραγματικῶς 25,320,000. Ἀπέναντι αὐτῶν θὰ λάβουν αἱ ὁμάδες 2,800,000. Τὰ ὁποία πράγματι δανείζεται ἡ Κυβέρνησις ἤτοι 11 1/2 7 0/0. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀληθὲς δάνειον τὸ συμπεφωνημένον, τὸ ὀρισμένον, διὰ τὸ ὁποῖον πέρνωμεν τόσα καὶ δίδομεν τόσα. Ἀλλὰ θὰ ἐπιβαρυνθῇ καὶ μὲ ἄλλα ἐξοδα, τὴν ἀμοιβὴν 1/2 7 0/0 τοῦ ἀρθρου 3 καὶ τὰ μεγάλα ἐξοδα χαρτοσήμου κτλ. τοῦ ἀρθρου 10 § 2.— Κατὰ τὸ ἀρθρ. 8 συνομολογεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ προσωρινὸν δάνειον 35,000,000.

Πρέπει ν' ἀφαιρεθῶν πλέον τῶν 500,000 διὰ προμήθειαν. Τὸ δάνειον αὐτὸ γίνεται μὲ 7 0/0 καὶ 1/2 προμήθειαν ἑξαμηνιαίαν ἤτοι 8 0/0 κατ' ἔτος. Ἀπέναντι αὐτοῦ προχωρεῖ 140,000 ὁμολογίας, ἤτοι 70,000,000. Τὸ δάνειον τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 9 ἐντὸς 2 ἐτῶν.

Πῶς θὰ τὰ εὔρῃ ἵνα τὰ ἀποδώσῃ ἡ Κυβέρνησις; ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ δανείου πῶς θὰ τὰ οἰκονομήσῃ; ἐδῶ εἶναι ὁ δόλος. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θὰ τὰ προσφέρουν, θὰ κρατήσῃ τὰς ὁμολογίας ἀντὶ 50 0/0, τόσον ἀξίζουν θὰ εἰπουν. Τι θὰ κάμωμεν, θὰ τὰς δώσωμεν λοιπὸν ἀπὸ 68 1/2 θὰ τὰς υποβιβάσῃ αὐτοὶ, κύριοι ὄντες τῶν χρηματιστηρίων εἰς 50 0/0 καὶ ἴδου ζημιὰ 18 1/2 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου.

Παραλείπω νὰ προσθέσω ὅτι καὶ τὸ Κράτος τότε θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐκποιήσῃ τὰς ὑπολοίπους 90,000 ὁμολογιῶν εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ἐπομένως ἀντὶ 170,000,000 διὰ τὰ ὁποία ὑποχρεώμεθα, θὰ λάβωμεν μόνον 92 περίπου.

Ἐνῶ πολὺς γίνεται λόγος περὶ φορολογίας τῶν κεραλιῶν κατὰ τὸ ἀρθρ. 4 τὸ πρῶν δάνειον ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου.

Εἶναι καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι τὰς ὁποίας παραλείπω καὶ αἵτινες καθιστῶσι τὴν σύμβασιν ἀπεχθῆ. Τὴν ἄρσιν τῆς ἀνγκαστικῆς κυκλοφορίας δύναται νὰ φέρουν τὰ ἐξῆς, διὰ νὰ εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος. 1) Οἰκονομίαι ἐν τῇ προϋπολογισμῶ. 2) πραγματικὸν ἰσοζύγιον μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν φόρων. 3) συνεννόησις μετὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ συνομολόγησις μικροῦ δανείου πρὸς βαθμιαίαν ἄρσιν.

Ἄλλ' ὡς ζητοῦσιν διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἐφρόντισαν, εἶναι τι ὀλέθριον καὶ δὲν τολμῶμεν νὰ τὸ δεχθῶμεν.

Εὐχαρίστως μανθανομεν ὅτι ἡ μέριμνα τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως περιλαμβάνει καὶ τὴν διαρρύθμισιν τῆς κατωτέρας ἢ στοιχειώδους παιδείσεως ἣτις ἐν πολλοῖς δεῖται βελτιώσεως. Ἐχομεν ὑπ' ὄψει ἡμῶν περιεκτικώτατον σχέδιον νόμου ὅπερ κατηρτίσθη ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας ἀφορὸν εἰς τὴν κανονικωτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως διαρρύθμισιν καὶ ὅπερ μεμελετημένον ἤδη ἀποχωρῶντως πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπιψήφισιν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ὡς ἐστὶ συντεταγμένον προῶρισται νὰ βελτιώσῃ οὐσιασδῶς τὰ τῆς κατωτέρας παρ' ἡμῖν παιδείσεως, ἣτις κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ὅλων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐντριβῶν, ὡς ἔχει τὰ νῦν, ἐλαχίστους ἀποφέρει ὑγιεῖς καρπύς. Εὐχαρίστως προσέτι ἀνακρινόμεθα ὅτι εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου πολὺ συνέβαλεν καὶ ὁ ἐνταῦθα Καθηγητὴς τῶν Μαθηματικῶν τοῦ δευτέρου Γυμνασίου κ. Δ. Ζαλοῦχος καθ' ὃν χρόνον πρότινος ἐργάζετο παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς Παι-

δείας εἰς ἐμπιστευτικὴν θέσιν. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔδει βεβαίως νὰ τυπωθῇ καὶ νὰ υποβληθῇ εἰς τὴν μελέτην ὅλων ἐκείνων οἵτινες εἰσὶν ἀρμόδιοι νὰ κρίνωσι περὶ αὐτοῦ· μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ δημοσιεύσωμεν ἡμεῖς τοῦτο ὀλόκληρον, διὰ τὴν ἔκτασίν του, ἀρκούμεθα νὰ δώσωμεν κατωτέρω ἀπλὴν αὐτοῦ περίληψιν, χάριν τῶν περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων, ὡς ἀρετήριον εὐρυτέρας μελέτης καὶ συζητήσεως.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τοῦ περὶ κατωτέρας ἢ στοιχειώδους παιδείσεως Νομοσχεδίου.

1. Σχολεῖα. Τὰ τὴν κατωτέραν ἐκπαιδευσιν συνιστῶντα παιδευτήρια, ὀνομάζονται σχολεῖα ὡς τὰ τὴν μέσῃ συνιστῶντα καλοῦνται Γυμνάσια, συγχωνευμένων τῶν νῦν ἐλληνικῶν πρὸς τὰ δημοτικά. Ἐκαστον πλήρες σχολεῖον διηρημένον εἰς ἑξ ἐνιαυσίους τάξεις διευθύνεται ὑπὸ σχολάρχου, ἕκαστον δὲ μὴ πλήρες ἤτοι ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν ἑξ τάξεων ἀποτελούμενον διευθύνεται ὑπὸ διδασκάλου. Εἰς τὰ σχολεῖα ὀφείλουσι νὰ φοιτῶσιν ἐπὶ προσωπικῇ τῶν γονέων εὐθύνη, πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ (αἱ) παῖδες ἀπὸ τοῦ πέμπτου τῆς ἡλικίας των συμπληρωμένου μέχρι περατώσεως τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων τῆς κατωτέρας παιδείσεως. Ἡ ἰδιωτικὴ ἐκπαιδεύσις εἶναι ἐλευθέρη (κατὰ τὸ σύνταγμα) ἀλλὰ μαθητὴς ἰδιωτικοῦ παιδευτηρίου ὀφείλει νὰ ἐφοδιασθῇ ἀπολυτήριον δημοσίου σχολεῖου. Διδάσκονται δὲ ἐν τοῖς σχολείοις: Ἐρησκευτικὰ, ἢ νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἀρχαίαν, Μαθηματικὰ, φυσικὰ, Γεωγραφία, ἱστορία κλπ. κλπ.

2. Διδάσκαλοι. Οἱ ἐν τοῖς σχολείοις διδάσκοντες ὑπάγονται εἰς δύο κατηγορίας α.) Εἰς διδασκάλους τῶν φιλολογικῶν μαθημάτων, β.) Εἰς διδασκάλους τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν. Κατὰ δὲ τὰς γνώσεις καὶ τὴν περὶ τὸ διδάσκειν ἱκανότητα αὐτῶν, θέλουσι διακρίσθαι εἰς τέσσαρας τάξεις: διορίζονται δὲ πάντες καὶ τῶν σχολάρχων συμπεριλαμβανομένων κατὰ σειράν ἀρχαιότητος ἐκ τῶν ἐκ τοῦ διδασκαλείου ἀπολυομένων μὲ μισθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως καὶ τοῦ ἔργου ὃ ἐπαγγέλλονται. Γίνονται δὲ σχολάρχαι μὲν (πλὴν τῶν ὑπαρχόντων τοιούτων καὶ τῶν ἐλληνοδιδασκάλων γ' τάξεως) μετὰ προηγουμένην εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοίτησιν καὶ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐκ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου ἀπαρτιζομένης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δοκιμασίαν, διδάκτορες ἢ προλῦται τῆς φιλολογίας μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν καθηγητοῦ γυμνασίου. Διδάσκαλοι δὲ τετάρτης ἢ ἀνωτέρας τάξεως, διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν (πλὴν τῶν νῦν ἐλλήνοδ. γ' τάξεως) οἱ ἐπὶ τριετίαν φοιτήσαντες ὡς φοιτηταὶ τῆς φιλολογίας μετασχόντες καὶ τοῦ φιλολογικοῦ προυντηστηρίου· διὰ δὲ τὴν δευτέραν κατηγο-

ρίαν οι επί τριετίαν φοιτήσαντες ως φοιτηταί του φυσικού ή μαθηματικού τμήματος της φιλοσοφικής του Πανεπιστημίου σχολής άσκηθέντες επί εν έτος και εν τῷ προπαρασκευαστηρίῳ του γημείου. Διδάσκαλοι τρίτης τάξεως γίνονται πλὴν τῶν νῦν ἑλληνοδ. β' και τῶν δημοδ. α. τάξεως) οι επί διετίαν φοιτήσαντες ως οι προηγούμενοι και διδάσκαλοι δευτέρας και πρώτης τάξεως (πλὴν τῶν νῦν ἑλληνοδ. α. και τῶν δημοδιδ. β' και γ' τάξεως) γίνονται τελειοδιδάκτοι γυμνασίου μετὰ προηγούμενην ἐξάσκησιν ἐν τῷ πρωτόπυλῳ πλήρει τινι σχολείῳ. Οὐδείς δὲ διδάσκαλος προάγεται ἀνευ ἐξετάσεως τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ εἰς ἀνώτερον. Βοηθοὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς πλήρη μόνον σχολεῖα τελειοδιδάκτοι γυμνασίου, ἢ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν κανονίζεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου. Οἱ σχολάρχαι και διδάσκαλοι οὔτε παύονται οὔτε μετατίθενται εἰ μὴ τῇ ἡτιολογημένῃ προάσει τῶν 2)3 τῶν γονέων και ἐν ἄλλαις τισι περιστάσεσι μετὰ προηγούμενην ὁμως ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐξεταστικοῦ συμβουλίου.

3. Διδασκαλεῖα. Πρὸς παρασκευὴν και ἀναγνώρισιν διδασκάλων δυναμένων νὰ διδάξωσιν ἐν τοῖς σχολείοις ἰδρύονται δύο ἐν Ἀθήναις διδασκαλεῖα τὸ μὲν ἀρρένων, τὸ δὲ τῶν θηλέων ὧν ἐκάτερον διαιρεῖται εἰς παιδευτήριον και εἰς πρότυπον.

Α'. Διδασκαλεῖον ἀρρένων. Ἐν τούτῳ διδάσκονται τὰ παιδαγωγικὰ μαθήματα και ἡ διδασκαλικὴ μέθοδος ἄτε τῶν γραμμάτων διδασκομένων ἐν τοῖς γυμνασίοις και τῇ φιλοσοφικῇ τοῦ Πανεπιστημίου σχολῇ. Τὸ διδασκαλεῖον εἶναι κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἡ κλιτικὴ οὕτως εἰπεῖν τῆς παιδαγωγικῆς τέχνης. Ἡ δὲ εἰς αὐτὸ φοίτησις διαρκεῖ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος γίνονται δὲ δεκτοὶ εἰς αὐτὸ οἱ ἔχοντες τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον γυμνασίου μὲ βαθμὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ καλῶς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου ἔχει βαθμὸν και μισθὸν τακτικοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ δὲ καθηγηταὶ αὐτοῦ βαθμὸν ἐκτάκτου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου και μισθὸν 350 δραχ. γίνονται δὲ τοιοῦτοι ἢ μετὰ προηγούμενην δοκιμασίαν ὡς και οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἐὰν κέκτηνται ὠρισμένα τινὰ προσόντα.

Β'. Διδασκαλεῖον θηλέων. Τοῦτο διαφέρει τοῦ προηγούμενου ἄτε γινόμενης ἐν αὐτῷ και τῆς σπουδῆς τῶν νεανίδων οὐ μόνον εἰς τὰ παιδαγωγικὰ και τὴν διδασκαλικὴν μέθοδον, ἀλλὰ και εἰς τὰ γράμματα και τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας γνώσεις. Διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρας ἐνιαυσίους τάξεις ἀντιστοιχοῦσας πρὸς τὰς τῶν γυμνασίων ἢ μᾶλλον πρὸς τὰς τοῦ νῦν ἐν Ἀθήναις διδασκαλείου τῶν ἀρρένων μετὰ τὴν προσθήκην μιᾶς ἔτι ἀνωτέρας τάξεως. Ὅτε διευθυντὴς και οἱ καθηγηταὶ και διδάσκαλοι τοῦ διδασκαλείου τούτου δέον νὰ ὦσιν ἑγγαμοί. Γίνονται δεκτοὶ πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ διδασκαλεῖον τοῦτο μετὰ προηγούμενην δοκιμασίαν νέαι φέρουσαι ἀπολυτήριον δημοσίου σχολείου (παρθενωγωγείου).

4. Σχολεῖα θηλέων. Τούτων τὰ μὲν πλήρη διευθύνονται ὑπὸ ἐγγάμου διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς φιλολογίας τὰ δὲ μὴ πλήρη ὑπὸ διδασκαλισσῶν. Ἐφαρμόζονται δὲ περὶ τούτων ὅσα και περὶ τῶν σχολείων ἀρρένων. Εἰς πλήρες παρθενωγωγεῖον πρωτεύουσας, νομῶν ἢ ἐπαρχίας δύναται νὰ προστεθῇ μία ἢ και δύο γυμνασιακὰί τάξεις ἀντιστοιχοῦσαι πρὸς τὴν α. και β'. ὡς διδασκαλείου τῶν θηλέων.

5. Ὑπότροφοὶ μελλοδιδάσκαλοι. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ὑπουργείου ἀναγράφεται κατ' ἔτος κονδύλιον δι' ὑποτροφίας πρὸς μόρ-

φωσιν ὠρισμένου ἀριθμοῦ διδασκάλων. Ἐκάστη ὑποτροφία νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὰς 100 δραχ. οὐδὲ νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν 50 δραχ. Γίνονται κατόπιν, διαγωνισμοῦ τελουμένου ἐνώπιον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ δὲ ποσὸν ἐκάστης αὐτῶν ὀρίζεται καθ' ἰκανότητα τῶν διακρίθόντων, τῶν πρωτευόντων λαμβανόντων ἀνώτερον ποσὸν τῶν ὑποδεστέρων. Αἱ ὑποτροφίαι διαρκοῦσιν ἀπὸ 1—4 ἐτῶν. Ἄλλὰ πᾶς ὑπότροφος ὑποχρεοῦται διὰ συμβολαίου (ἐπὶ ἐγγυήσει) α. νὰκολουθήσῃ τακτικῶς και ἐπιμελῶς τὴν σπουδὴν του (τῆς) β'. μετὰ τὸ πέρασ τῆς σπουδῆς νὰ εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ 10 μὲν ἔτη ἂν ἡ ὑποτροφία ἦτο τετραετής, ἐπὶ 7 ἔτη ἂν αὕτη ἦτο τριετής και ἐπὶ ἐπὶ 5 ἔτη ἂν ἦτο διετής ἢ μονοετής. γ'. Ἐν περιπτώσει παραίτησεως ἢ κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις ἀποπομπῆς αὐτοῦ (τῆς) ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει νὰποτίσῃ ὀλόκληρον δ ἔλαθε ποσὸν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑποτροφίας μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῇ εἰς οἰανδήποτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ νὰ διατηρῇ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἢ νὰ διδάσκη ἐν αὐτοῖς πρὸ τῆς παρόδου τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

Ἀριθ. 3789.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ

Δήμαρχος Πατρῶν

Διακηρύττει ὅτι

Συνεπεῖα τῆς ὑπ' ἀριθ. 8805 ἀπὸ 29 Νοεμβρίου ε. ε. διαταγῆς τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας κλπ. και δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμων ΕΗ, Τ,Κ,Ε, Τ,Η και ΦΟ ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὁ δημοτικὸς δασμὸς ἐπὶ τῶν διὰ θαλάσσης εἰσαγομένων ἐκ τε τοῦ ἐξωτερικοῦ και ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους ὠνίων, και ὁ κατ' ἐπέκτασιν δασμὸς ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους 1884 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ἐξαίρουνται τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης οἱ φόροι ἐπὶ τῶν ἰχθύων και ἐπὶ τῶν διὰ Ρίου και Ἀντιρρίου μεταφερομένων ζώων, διότι ἐνοικιασθήσονται χωριστὰ, ὡς και ὁ ἐξ ἄλλων μερῶν μεταφερόμενος ἐνταῦθα σταφιδοκαρπὸς δὲν ὑπόκειται εἰς φορολογίαν, ἢ δὲ ἐνοικίσις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς ὁρῶν και ὑποχρεώσεσι.

1) Ὁ δασμὸς οὗτος προσδιοριζόμενος εἰς 1 και 1/4 τοῖς 0/0 και ἕτερον 1/4 ἐπίσης διὰ τὸ ἀερίφως ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς σημειουμένης ἐν τῷ δασμολογίῳ και ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀπὸ 19 Νοβρίου ε. ε. ψηφισθείσης και πρὸς τῆς Νομαρχίας ἐγκριθείσης διατιμῆσεως τοῦ δημοτ. Συμβουλίου δι' ὅσα ἐμπορεύματα και ὠνια εἰσὶν ἐλευθέρᾳ τελωνεῖου. Ὅσα δὲ δὲν περιέχονται ἐν τε τῷ δασμολογίῳ και ἐν τῇ τοῦ δημοτ. Συμβουλίου διατιμῆσει συμφώνως μετὰ τὴν γενησομένην ἐκτίμησιν κατὰ τὰς τρεχοῦσας τιμὰς, ἐξαίρουμένων τῶν μεταχειρισμένων οἰκιακῶν ἐπιπέλων, ὁμοίως τῶν ἐνδυμάτων και τῶν μὴ μεταχειρισμένων τοιοῦτων προωρισμένων ὁμῶς πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν, ἐπίσης τῶν ἀριερωμάτων εἰς ναοὺς και φιλανθρωπικὰ καταστήματα συνοδευομένων ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ Δημάρχου, και τέλος τῶν ἐπιστημονικῶν και γεωργικῶν ἐργαλείων θέλει βεβαιοῦσθαι και εἰσπράττεσθαι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ τελῶνου Πατρῶν, ὡς νῦν ἤδη γίνεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

2) Κατὰ τὴν 30 ἐκάστου μηνὸς ὁ Τελῶνης κλείων τοὺς λογαριαμοὺς τῆς βεβαιώσεως και εἰσπράξεως τοῦ μηνὸς αὐτοῦ θέλει εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὸ δη-

μοτικὸν Ταμεῖον ἴσον ποσὸν, ὅπερ ἀναλογεῖ μετὰ τὸ δωδέκατον τῆς προσφορᾶς, τὸ δὲ πλεόνασμα κρατεῖ ἐν τῷ ταμείῳ του μέχρι τῆς 30 τοῦ ἐπομένου μηνός, ἵνα ἐνεργήσῃ ὡς κατωτέρω ἐκτεθήσεται, ἐὰν δὲ αἱ εἰσπράξεις παρουσιάζουν ἔλλειμμα τὸ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πρώτης δόσεως ποσὸν ὀφείλει ὁ ἐνοικιαστὴς εἰδοποιούμενος και προσκαλούμενος ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Τελῶνου νὰ καταθέσῃ αὐτὸ εἰς αὐτὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πρὸς τὸ δημοτ. Ταμεῖον πληρωμὴν τόκου ὀκτώ τοῖς 0/0.

3) Ἐὰν ἐκ τῶν βιβλίων τῆς βεβαιώσεως και εἰσπράξεως προκύψῃ πλεόνασμα ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, τὸ πλεόνασμα τοῦτο θέλει χρησιμεῖσαι, ὅπως ἐν ἡ περιπτώσει κατὰ τὸν ἐπόμενον δεῦτερον μῆνα παρουσιασθῇ ἔλλειμμα, συμπληρωθῇ τοῦτο ἐκ τοῦ πλεονάσματος αὐτοῦ, τὸ δὲ μόνον ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ἐνοικιαστῇ, οὔτω δὲ θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐνοικιάσεως, ἐὰν δὲ προκύψῃ ἔλλειμμα θέλου ἐνεργεῖσθαι τὰ ἐν τῷ προγουμένου 2ῳ ἀρθρῳ.

4) Ὁ ἐνοικιαστὴς συνωδᾷ πρὸς τὰ ἐν τῷ 1ῳ ἀρθρῳ δὲν δύναται νὰ εἰσπράξῃ ἀπ' εὐθείας φόρον τινὰ, ἔχει ὁμως τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς τὴν βεβαιώσιν τῶν φόρων, νὰ ἐνεργῇ πάσαν ἐπιτήρησιν, και λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων τῆς τε βεβαιώσεως και εἰσπράξεως, κρατῶν ὅσα ἤθελεν ἐγκρίνει βιβλία.

5) Πᾶσαν περὶ τὴν βεβαιώσιν και εἰσπράξιν διένεξιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διαλύει ἐγγράφως ὁ Τελῶνης ἐὰν ὁ ἐνοικιαστὴς φρονῶν ἐαυτὸν ἠδικημένον ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τὸν φορολογουμένον, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρεβάλλῃ τὸν Δήμον, ὅστις εἶναι ὅλως ἀνεπίδυνος διὰ πᾶσαν διαφορὰν μεταξύ φορολογουμένων και ἐνοικιαστοῦ, και διὰ τοῦτο οὐκ ὀστερεῖται τοῦ δικαίωματος τοῦ νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δήμου δι' οἰονδήποτε ἀντικείμενον σχέσιν ἔχων μετὰ τὴν προκειμένην ἐνοικίσιαν.

6) Ὁ πλειοδότης ὅστις εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μέχρις οὗ ἀποφανθῇ ἡ Νομαρχία ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν και ἐλευθέρην κτηματοσημείωσιν, ἴσῃν μετὰ τὸ ἐν πέμπτον τῆς προσφορᾶς του, ὁ μὴ ἔχων τοιαύτας ἐγγυήσεις και οἱ ὀφείλοντες εἰς τὸν Δήμον δὲν εἶναι δεκτοί.

7) Τὰ τῆς διαμετακομίσεως δικαίωματα μένου ἀκέραιοι και ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀξιώσιν τινὰ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μεταφορᾷ εὑρισκομένων πραγμάτων.

8) Προσφορὰ μετὰ τὴν πρώτην δημοπρασίαν εἶναι δεκτὴ ἐὰν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος προσεναχθῶσιν ἐπὶ πλέον 5 ἐπὶ τοῖς 0/0 και

9) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα και τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν, ἀρχεται τὴν 16 ἰσταμένου μηνός και λήγει τὴν 18 ἰδίου μηνός ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν και ὠραν 12 τῆς μεσημβρίας, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς μένει ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τῆς Νομαρχίας προηγούμενης τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνωμοδοτήσεως τοῦ δημοτ. Συμβουλίου, ἐὰν δὲ ἡ ἐγκρισὶς ἐνεκα διαφορῶν λόγων, κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν θραδύτερον και μετὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου, ἢ ἐὰν ἡ Νομαρχία δὲν θεωρήσῃ ὠφέλιμον εἰς τὸν Δήμον τὴν προσφορὰν και ἀκυρώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας, ἢ ἀπόφασις αὕτη τῆς Νομαρχίας εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐνοικιαστὴν και οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη οὗτος κατὰ τοῦ Δήμου ἀξιώσιν και διὰ τὰς δύο ταύτας περιπτώσεις.

Τὰ κηρύκια δικαίωματα εἶναι εἰς χάρος τοῦ

ενοικιαστοῦ ὡς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου παν-
τὸς συνταχθησομένου ἐγγράφου.

Ἐν Πάτραις τῆ 5 Δεκεμβρίου 1883.

Ὁ Δήμαρχος
Δ. Π. ΠΑΤΡΙΝΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ἣν ἐποχὴν τόσος γίνεται λόγος ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους κύκλους τῶν πολιτῶν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους, καὶ τόσοι πολιτικοὶ ἄνδρες κατατρίβουσι τὸν χρόνον καὶ τὴν διάνοιάν των εἰς ἐξεύρεσιν πόρων, ἵνα ὁ τόπος ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολλαπλὰς αὐτοῦ ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις, ἀφῆρη δὲ ἐκ τοῦ πολίτου, διὰ ποικίλων φορολογιῶν, πᾶσα ἐλπίς ἐναποταμιεύσεως, νὰ ἐρωτήσωμεν τί γίνονται ἢ τί γεγῆσονται τὰ καθυστεροῦμενα ἄτινα ἀνέρχονται εἰς πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων. Ἄλλοτε τὸ ζήτημα τοῦτο ἐτέθη ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Βουλευτηρίου καὶ ἐπελήφθη αὐτοῦ ἡ δημοσιογραφία, προέκυψε δὲ τότε ἐκ τῆς συζητήσεως ὅτι τὰ καθυστεροῦμενα, ἐκ διαφόρων παρελθουσῶν χρήσεων, ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐνοικιάσεως δημοσίων κτημάτων, συνεσωρεύθησαν καὶ ἀπῆρτησαν σημαντικὸν κεφάλαιον οὐτινος στερεῖται ὁ δημόσιος θησαυρὸς πρὸς ζημίαν τῶν ἐν γένει φορολογουμένων. Ὅπόταν λοιπὸν τὸ φορολογικὸν πισστήριον θλίβῃ μέχρις ἀποξηράνσεως τὴν δραστηριότητα τῶν ἀτόμων, δὲν ἦτο λογικὸν καὶ δίκαιον καὶ τὸ ζήτημα τῶν καθυστερήσεων ν' ἀπασχολήσῃ τὴν μέριμναν τοῦ φορολόγου νομοθέτου; Εἶναι λογικὸν, εἶναι δίκαιον, ἐνῶ ζητεῖται ἀπὸ τὸν εὐπειθῆ πολίτην, τὸν ἀποτίσαντα μέχρι τοῦδε ἀνελλιπῶς τοὺς φόρους του, μεγάλη θυσία ὑπὲρ τοῦ κράτους, ὁ ἄριστος τῆς οἰκογενείας του, ὁ ἀπειθῆς, ὁ καρπούμενος τὰ ὀφέλη τῶν δημοσίων κτημάτων, καὶ πᾶς ὅστις δὲν ἐξέπληρωσε τὰς πρὸς τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις του, νὰ μὴν ἀνενόχλητος εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἀπειθείας ἢ τῆς ἀρπυγῆς του; Τοσοῦτον δὲ μάλλον τοῦτο ἀποβαίνει ἀνεξήγητον, καθ' ὅσον εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι οἱ καθυστεροῦντες δὲν εἶναι ἐκ τῆς ἀπόρου τάξεως τοῦ λαοῦ, ὀφείλονται ἐξ ἀδυναμίας, ἀλλὰ τὸναντίον οἱ ἰσχυροὶ, οἱ ἀνασπερόμενοι εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ἐν τῇ πολιτικῇ, ὀφείλονται ἐξ ἀνοχῆς καὶ προστασίας. Τοῦτο λέγεται ληστεία τοῦ λαοῦ καὶ οἱ κοπτόμενοί ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦτου, περὶ τῶν ἐλευθεριῶν του, τῶν δικαιωμάτων του καὶ λοιπὰ, δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ληστεύηται τόσον ἀναίδως. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι δεκτικὸν εὐρυτάτης συζητήσεως, αὕτη δὲ δύναται ν' ἀποκαλύψῃ πολλὰ καὶ ὅσα ἀρκοῦσι νὰ δείξωσιν ὅτι τὸ Κράτος αὐτὸ δὲν κέκτηται οὐδεμίαν διαχειριστικὴν δύναμιν ἢ ἰκανότητα, καὶ ὅτι ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν οἰκονομικῶν ἐξετελέσθησαν μέχρι τοῦδε οὐχὶ ἀδικήματα, οὐχὶ παρεκτροπὴ, ἀλλ' ἐγκλήματα, ἄτινα ἀπέδησαν εἰς δυστυχίαν τοῦ λαοῦ. Τῆς συζητήσεως ταύτης δὲν ἐπιλαμβάνομεθα ἡμεῖς, διότι ἡ φωνὴ ἐπαρχιακοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου οὐδέποτε σχεδὸν φθάνει τοὺς ἀνωτέρους κύκλους τῆς Πολιτείας, ἀλλ' ὑπομιμνήσκωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο τοῖς ἀντιπροσώποις τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας καὶ ἴσως τις τούτων θελήσῃ ν' ἀνακινήσῃ αὐτὸ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ὑπηρετήσῃ ἀληθῶς τὸν τόπον καὶ τὰς ἐλευθερίας του.

— Οἰκτρῶς ἐσφάγη ἐνταῦθα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Διονύσιος Σταυρόπουλος ὑπὸ δύο νεανιῶν θελήσας ν' ἀπελάσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ κτήματός του ἐνθα ἔκλεπτον ἐλαίας. Κατήνεγκον κατ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένα διὰ μάχαιρῶν κτυπήματα καὶ τὸν ἀφ-

σαν ἐπὶ τόπου ἄφνον. Ὁ ἀτυχὴς Σταυρόπουλος θρηνεῖται παρὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν συγγενῶν του καὶ μεγάλης τάξεως συμπολιτῶν αὐτοῦ παρ' ὧν ἠγαπάτο διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ καὶ καλλίστας ιδιότητας. Δὲν ἔχομεν νὰ εἰπώμεν πλέον τίποτε περὶ τῶν συχνῶν ἐνταῦθα ἀνθρωποκτονιῶν, διότι ἐξηγήσαμεν ἤδη καὶ τὰς μορφὰς καὶ τὸν οἶκτον καὶ τὴν ἐπίκρισιν, οὐδὲ γνωρίζομεν πλέον ποῦ νὰ στραφῶμεν ζητοῦντες τοῦ κακοῦ τούτου, τοῦ διασαλεύοντος τὰς βάσεις τῆς κοινωνίας, τὴν ἄρσιν. Ἀθλίᾳ τῇ ἀληθείᾳ καταστάσει ἣτις δέον νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀπαντὰς ἀλγυνὰς σκέψεις καὶ νὰ προκαλέσῃ ἑκτακτα μέτρα. Νὰ πληρῶνῃ τις μετὰ τὴν ζωὴν του τὴν ἐνάσκησιν τοῦ στοιχειωδέστερου δικαιώματός του, νὰ προστατεύῃ δηλονότι τὴν περιουσίαν του, ὅπερ ἐστὶν ἐξῆσφαλισμένον καὶ εἰς τὰς ἀγρίας κοινωνίας, εἶναι τί ὅπερ μαρτυρεῖ ὅτι οὐδὲ τὸ θεμέλιον ἐθέσαμεν ἀκόμη τῆς ἐνόμου συμβιώσεως. Ἀλλεπάλληλα ἐπῆλθον κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον καιρὸν ἀξιοθρήνητα συμβάντα παρομοίας φύσεως, ἄπορον δ' εἶναι πῶς δὲν ἐφείλκυσαν ταῦτα ἀκόμη ὄλην τὴν προσοχὴν τῶν ἐντεταλμένων τὴν περιφρούρησιν τῆς ἐνόμου τάξεως παρ' ἡμῖν. Ἐν τούτοις τοῦτο τὸ δίλημμα προβάλλεται εἰς ἕκαστον πολίτην φιλήσυχον, ἢ νὰ κύπητῃ ἐν πᾶσι πρὸ τῶν φαύλων στοιχείων τῆς κοινωνίας καὶ νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸ θράσος των τὰ δίκαιά του, ἢ νὰ θέτῃ τὴν ὑπαρξίν του εἰς ἄμεσον κίνδυνον ἐὰν θελήσῃ νὰ τὰ προστατεύσῃ. Φοβερὸν δίλημμα!

— Εὐχαρίστως εἶδομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία ἐπεκράτησε τῶν κρεπωλιῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς διατιμῆσεως τῶν κρεάτων, καθ' ἣς ἀντέστησαν οἱ ἐνταῦθα κρεπωλοὶ καὶ ἐκήρυξαν ἐπὶ τινὰς ἀμέρας ἀπεργίαν. Τὸ ζήτημα βεβαίως αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ ἰδίᾳ ἐξεταζόμενον δὲν ἦτο σπουδαῖον, τοιοῦτον μόνον ἐλογίσθη διότι ἐνεῖχε ἄλλο τι σημαντικώτερον, ἔδει δηλονότι δι' αὐτοῦ νὰ δειχθῇ ἐὰν εἶναι δυνατόν καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ἀρχὴ νὰ ἐπιβάλληται ἐντὸς τῶν καθηκόντων τῆς εἰς τοὺς δυσηνοῦς τῶν πολιτῶν καὶ ἐὰν τὰ ἔνομα ἐπιτάγματα τῆς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπικρατήσωσι τῶν παρακλῶγων ἀξιώσεων τῶν κακοσυνειθισμένων. Ἡ πρώτη αὕτη ἐπιτυχία τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας ἐνεποίησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν παρὰ τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ περιεποίησε πολλὴν ὑπόληψιν τῇ ἡμετέρᾳ ἀστυνομίᾳ.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 12 ἰστάμ. μηνός. ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Σπυριδῶνος, ὁ κ. Σπῆλιος Φακῆς δὲν ἐορτάζει ἐνεκα πένθους.

— Ἐπληροφορήθημεν εὐχαρίστως ὅτι πρὸ ἡμερῶν τινῶν ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Σάουρωτ ἐπεσκέφθησαν τὰς συνοικίας Νοσοκομείου καὶ Παντοκράτορος αἰτινες ὡς μὴ ὀφείλον, παρημελήθησαν ἀδικαιολογητῶς ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς Δημάρχους, ὡσεὶ οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖσε δὲν πληρῶνουν φόρους ἢ δὲν συγκαταριθμοῦνται μετὰ τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως. (Παρασιωπῶμεν τὰς προνομιοῦχους συνοικίας.) Πεποιθῆμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ὑπὲρ τινὰ καὶ ἄλλον ἐξετίμησε τὰ δίκαια παράπονα τῶν συμπολιτῶν μας καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὸν ὅπως διατάξῃ τὴν ῥυμοτομίαν τοῦ μέρους ἐκείνου ἐν καιρῷ εὐθέτω, βέβαιον ὦν ὅτι θὰ εὐλογητῇ τὸ ὄνομα του καὶ οὕτω διαψύσῃ τὴν κρατοῦσαν δοξασίαν, ὅτι τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν φίλων γίνονται. Τὸ νοσοκομεῖον ἐκτὸς τῶν ἱατρῶν καὶ πολιτῶν ἐπισκέπτονται καὶ ξένοι ἐκάστοτε διαμαρτυρούμενοι διὰ τὴν σκληρὰν ἀκηδίαν τῶν ἀρροδιῶν πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ νοσηλεύμενα πλάσματα, καθόσον τὸ εἰρημένον φιλανθρωπικὸν ἔδρυμα ὄζει πάντοθεν βρωμερῶν ἀναθυμιάσεων.

Μεταξὺ τοῦ Κυρίου Χαριλάου Τρικούπη, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκπροσωποῦντος τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν Κυρίων Α. Δ. Σιγγροῦ καὶ Γ. Ἀθηνογένους, ἐκπροσωποῦντων τοῦ τοῦ μὲν Α. Δ. Συγγροῦ μόνου τὴν Προνομιοῦχον Τράπεζαν Ἡπειροθεσσαλίας, τῶν δὲ Α. Δ. Συγγροῦ καὶ Γ. Ἀθηνογένους ὁμοῦ τὴν Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως (ἀριθμοῦσαν ἐν τῇ περὶ αὐτὴν σχηματισθῆσιν, πρὸς τὸν σκοπὸν συνομολογήσεως τῆς παρουσίας, ὁμάδι κεφαλαιούχων, τὰ ἐν Παρισίοις πιστωτικὰ καταστήματα καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Τράπεζαν τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος, τὴν Γενικὴν Πιστωτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κλπ. συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρουσίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου, κυροῦντος ταύτην καὶ ἐπιτρέποντος τὴν συνομολογήσιν δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου φρ 170,000,000 διαιρουμένου εἰς 340,000 ἀνωνύμους ὁμολογίας ἐκ φράγκων 500 ἢ λιρῶν Ἀγγλίας 20 ἐκάστην, ἀποφέρουσαν τόκον ἐτήσιον, πληρωτέον καθ' ἑξαμηνίαν λήγουσαν πρὸς 5 ο/ο, φράγκα 25 ἢ λίραν Ἀγγλίας 1.

Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἐξοφληθῆ χρεωλυτικῶς ἐντὸς 37 1/2 ἐτῶν, δι' ἑξαμηνιαίων κληρώσεων ὠρισμένου ἀριθμοῦ ὁμολογιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει χρεωλυτικοῦ πίνακος, ἐκτυπωθησομένου ὀπισθεν τῶν ὀριστικῶν ὁμολογιῶν.

Ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων καὶ τοῦ κεφαλαίου εἰς τὸ ἄριστον τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν, θέλει γίνεσθαι ἐν Ἀθήναις, Παρισίοις, Λονδίνῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἀνωτέρω δάνειον θέλει ἐξασφαλισθῆ εἰδικῶς ἐκ τοῦ πλεονάσματος τῶν κατωτέρω δημοσίων προσόδων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ποσοτήτων, ὅσαι ἀναγκαιοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συνομολογουμένων δανείων, ὑπὲρ ὧν δυνάμει νόμων διατελοῦν ὑπέγγυοι, ἦτοι:

α) Τοῦ ὡς ἀνωτέρω πλεονάσματος ἐκ τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Σύρου, Κατακόλου, Καλαμῶν, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Κερκύρας, ἐκ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου, ἐκ τῶν δόσεων γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἐκ τοῦ δικαιώματος καταναλώσεως καπνοῦ.

β) Ὁλῶν τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων Βώλου, Τζάγαζι καὶ Ἄρτας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι, τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐσόδων περισσεῖον ποσόν, τὸ διατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ δανείου, περὶ οὗ πραγματεύεται ἡ παρούσα, κατὰ τὰ ἐπισήμως βεβαιωμένα ἀποτελέσματα τοῦ παρελθόντος, ὑπερβαίνει τὰς δρ. 15,000,000 κατ' ἔτος.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ ἀνωτέρω εἰς ἐγγύησιν προοριζόμενοι πόροι δὲν ἐπαρκέσουν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων ἑξαμηνίας τινός, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συμπληρῇ ἐγκαίρως τὸ τυχὸν ἐλλείπον. Ὅταν ὁμως, πρὸ τῆς λήξεως ἑξαμηνιαίας πληρωμῆς, συμπληρωταὶ ἢ δι' αὐτὴν ἀπαιτουμένη ποσότης, θελεῖ διακόπτεται ἢ περαιτέρω κατάθεσις τῶν εἰ-

πράξεων και επαναλαμβάνονται από της αρχής της επομένης εξαμηνίας.

Η εκ των ανωτέρω υπεγγύων εσόδων πληρωμή άλλων υποχρεώσεων του δημοσίου, καθώς και ο συμψηφισμός εντόκων γραμματίων ή άλλων δημοσίων τίτλων, απαγορεύεται. Επί τούτω, καθώς και διά την άκεραίαν και έγκαιρον κατάθεσιν των εισπραττομένων χρημάτων, θεωρούνται προσωπικώς υπεύθυνοι οί επί της εισπράξεως δημόσιοι υπάλληλοι.

Άρθρον 3 Αί υπέγγυοι εισπράξεις θέλουν κατατίθεται εις τήν εν Ελλάδι καταστήματα των Τραπεζών Κωνσταντινουπόλεως και Ήπειροθεσσαλίας. Εν δε εξ αυτών έδεδον εν Αθήναις, υποδεικνύμενον από τούς συμβαλλομένους, θέλει συγκεντρώνει καθ' εξαμηνίαν τήν κατατεθέντα, και αναλα βάνει τήν πληρωμή εν γένει των τόκων και χρεωλύτων, επί άποιδή 1 1/2 ο/ο ύπ' όλων των εν Ελλάδι και τήν άλλοδαπή γενομένων πληρωμών. Τά περί τούτων θέλουν κανονισθί δι' ιδιαιτέρας πράξεως, καθ ους όρους τή του δανείου 120,000,000 και επί ταις εξ ης προσέτι βάσειν.

α) Οί λογαριασμοί και ή μετά του δημοσίου ληψοδοσία να διεξάγεται εν Αθήναις μετά του Κεντρικού Γαμείου.

β) Τά πληρονόμενα τοκοερίδια και όμολογία να παραδίδωνται εν Αθήναις, και

γ) Να όρισθώσι τή εν Παρισίαις, Λονδίνω και Αλεξανδρεία πιστωτικά καταστήματα, άτινα θέλουν έπιφορτισθί τήν πληρωμή των τόκων και χρεωλύτων.

Άρθρον 4 Οί τόκοι και τή χρεώλυτρα του περι ου ή παρούσα πραγματεύεται δανείου απαλλάσσονται παντός φόρου και κρατήσεως. Η παρούσα δε και πάσα σχετική πράξις δέν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου.

Άρθρον 5 Εντός προθεσμίας δέκα όκτώ μηνών από της δημοσιεύσεως του κυρούτος τήν παρούσαν νόμου, εκ του όλου των κατά τήν άρθρον 1 όμολογιών, ποσόν μέχρι διακοσίων είκοσι χιλιάδων θέλει εκδοθί εις δημοσίαν έγγραφην εν Αθήναις, Λονδίνω, Παρισίαις και Αλεξανδρεία, και όπου άλλα χού κρίνουν οί μετά Κυβερνήσεως συμβαλλόμενοι,

Η προθεσμία αύτη δύναται να παραταθί τή συγκαταθέσει της κυβερνήσεως, επί εξ έτι μήνας κατ' ανώτατον όρον.

Τήν τιμήν της εκδόσεως, ήτις δέν δύναται να ή κατωτέρα των φράγ 342 1)2 καθ' όμολογίαν, τή καταστήματα, άτινα θέλουν δεχθί τή έγγραφά και τή όποια θέλουν εϊσθαι μεταξυ των προτευόντων πιστωτικών εκάστου τόπου, τής ήμέρας της εκδόσεως, τόν χρόνον των καταβολών του άτιτίμου και τής άλλας αναγκαίας λεπτομερείας, θέλουν διατυπώσι αι συμβαλλόμενοι τράπεζαι εις πρόγραμμα όπερ θέλουν ανακοινώσι εις τήν κυβερνήσιν.

Τά έπιφορτισθόσμενα τή έγγραφάς πιστωτικά καταστήματα, θέλουν εκδίδει προσωρινά άποδείξεις των έγγραφομένων, είτε όνοματικώς είτε άνωύμου. Αί προσωρικαι αυται άποδείξεις θέλουν ανταλλαχθί δά των όριστικων όμολογιών και έπιστραφή εις τήν κυβερνήσιν, καθ' όσον ανταλλάσσονται.

Αί ύπολειπόμεναι 120,000 όμολογία δέν

θέλουν εκδοθί εις δημοσίαν έγγραφην ή εκποιτηθί πρό της εξοφλήσεως της κατά τή κατωτέρω δοθησομένης από τής συμβαλλόμενας τράπεζας προκαταβολής.

Άρθρον 6 Εκ των κατά τή προηγούμενον άρθρον εις δημοσίαν έγγραφην εκδοθησομένων διολογιών, αι συμβαλλόμεναι τράπεζαι αναλαμβάνουν εις ίδιον ήμον όριστικώς από τούδε εκατόν δεκα χιλιάδας, άποτελουσας εν συνόλω όνοματικόν κεφάλαιον δραχ. 55,000,000 επί τιμή φρ. 342 1/2 εκάστην. Επί των ύπολοίπων εκατόν δεκα χιλιάδων, διατηρούν δικαίωμα αίρεσεως επί τή αύτῃ τιμή των φρ. 342 1/2, εντός της ανωτάτης προθεσμίας του άρθρ. 5. § ά, εν και έφ' όσον αυται δέν ήθελον διατεθί κατά τήν δημοσίαν έγγραφην. (άκολουθεϊ)

• Άριθ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο

Δήμαρχος Πατρέων

Δηλοποιεί ότι

Τήν προσεχί Κυριακήν 11ην ισταμένου μηνός, από της 10 ώρας Π. Μ. μέχρι της 12 της μεσημβρίας, και εν τῷ συνήθει τόπω των δημοπρασιών, θέλουν ενεργηθί αι ακόλουθοι δημοτικαι δημοπρασίαι.

1ον) Περί ένοικιάσεως του δια τή έπίον έτος 1884 δημοτικού φόρου επί του κοιλου και στατήρος.

2ον) Περί έπισκευής των οδών της άνω πόλεως, Παντοκράτορος, Γερμανου Νοσοκομείου και άγίας Λαύρας.

3ον) Περί έπισκευής πρός εξασφάλισιν του ύδραγωγείου από της μονής Γηροκομείου μέχρι των πηγών.

4ον) Περί έπισκευής του εν τῷ χωρίω Μινδιλογγλίω δημοτικού σχολείου.

5ον) Περί έπισκευής μερών τινων και μεταρρυθμίσεως των φύλλων θυρών τινων του ένταυθα δημοτικού θεάτρου «ό Απόλλων».

6ον) Περί τριετούς ένοικιάσεως δωματίων τινων της εν τῷ άνω πόλει δημοτικής άγοράς.

Οί βουλόμενοι όθεν να συναγωνισθώσι προσελθέτωσαν εν τῷ τόπω της δημοπρασίας κατ' τήν ανωτέρω όρισθίσαν ήμέραν.

Πάτρας τῃ 6 Δεβρίου 1883

Ο Δήμαρχος

Δ. Π. ΠΑΤΡΙΝΟΣ.

Άπόσπασμα εκ της ύπ' αριθ. 890 ε. ε. άποφάσεως του Έμποροδικείου Πατρών. Διά ταύτα

Δεχόμενον τήν προκειμένην αίτησιν του πτωχέυσαντος Γεωργίου Ασημακοπούλου.

Ορίζομεν ήμέραν διά τήν συνέλευσιν των δανειστών πρός εκλογήν των όριστικων συνδικων επί της πτωχεύσεως του Γεωργίου Ασημακοπούλου, κατοίκου Ακράτας, τήν 19 Δεβρίου 1883 ήμέραν Δευτέραν και ώραν 10 Π. Μ. εν τῷ καταστήματι του Δικαστηρίου τούτου.

Επιβάλλει εις βάρος της πτωχεύσεως τή έξοδα και τέλη.

Αποφασίσθη και εγένετο

Εν Πάτραις τήν 1ην Νεβρίου 1883

Ο Προεδρεύων

Κ. Ιωαννίδης

Ο ύπογραμμακτεύς

Σ. Παππιάς

Έδημοσιεύθη δε τήν 1ην Νεβρίου 1883

Ο Προεδρεύων

Κ. Ιωαννίδης

Ο ύπογραμμακτεύς

Στεφ. Παππιάς

Διά τήν άντιγραφην

Πάτρας 5 Δεβρίου 1883

Ο ύπογραμμακτεύς

Α. Ασημακxρος

Άπόσπασμα εκ της ύπ' αριθ. 621 του 1880 άποφάσεως του Έμποροδικείου Πατρών Διά ταύτα

Δεχομένην τήν προκειμένην αίτησιν Κηρύττει εις κατάστασιν πτωχεύσεως τόν εν Ακράτη Έμπορον Γεωργίου Ασημακόπουλον. Ορίζει ήμέραν της ενάρξεως της πτωχεύσεως του τήν 13 Μαΐου 1880.

Διορίζει προσωρινούς συνδίκους τούς Κ. Αναστασόπουλον και Ηλίαν Μάθιον, Εισηγητήν δε τόν Παρέδρον του δικαστηρίου τούτου Ανδρέαν Πονήρην.

Ορίζει ήμέραν πρός συνέλευσιν των δανειστών διά τήν εκλογήν των όριστικων Συνδικων τήν 30 Μαΐου 1880 ήμέραν Πρασευήν και ώραν 3 Π. Μ. και τόπον τή κατάστημά του δικαστηρίου τούτου και εφημερίδην διά τής νομίμους διατυπώσεως τήν ένταυθα εκδιδόμενην «ό Φορολογούμενος».

Διάτάσσει να βληθί ή πτωχεύσας εις τή δια χρέη φυλακής και τόν αρμόδιον Ειρηνοδίκην να έπιθέσθι σφραγίδας εις τή παρά του Νόμου όριζόμενα μέρη.

Επιβάλλει εις βάρος της πτωχεύσεως τή έξοδα και τέλη.

Απεφασίσθη εγένετο και έδημοσιεύθη.

Εν Πάτραις τήν 13 Μαΐου 1883.

Ο Προεδρεύων

Ν. Νίδερ

Ο ύπογραμμακτεύς

Α. Ασημακxρος

Διά τήν άντιγραφην

Πάτρας 5 Δεβρίου 1883

Ο ύπογραμμακτεύς

Ν. Κυριτζόπουλος

Τήν προσεχί Κυριακήν 11 τρ. μ. τελείται άρχιερατικόν μνημόσυνον εν τῷ ιερῷ Ναῶ Παντανάσσης ύπερ αναπαύσεως της ψυχής της σεβαστής ήμων μητρός

ΣΟΦΙΑ

Παρακαλούμεν τούς έπιθυμούντας των συγγενων και φίλων να προσέλθωσι και ενώσωσι μεθ' ήμων τής πρός τόν ύψιστον δεήσεις των.

Εν Πάτραις τῃ 8 Δεκεμβρίου 1883.

Τά τέκνα

Παναγ. Παπακxδρόπουλος

Χριστ.

Μαρία Μπραγκαῶ

(Η παρούσα θεωρηθήτω και ως ιδιαιτέρα πρόσκλησις.)

Τελούντες μνημόσυνον τήν προσεχί Κυριακήν 11 τρέχ. εν τῷ ιερῷ Ναῶ της Παντανάσσης ύπερ αναπαύσεως της ψυχής του μακαρίτου συζύγου και πατρός ήμων

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Παρακαλούμεν τούς συγγενείς και φίλους όπως προσέλθωσι και ενώσωσι μεθ' ήμων τής πρός τόν ύψιστον δεήσεις των.

Πάτρας 8 Δεβρίου 1883.

Η σύζυγος

Χαρίκλεια Γ. Μαϊντάνη

Τά τέκνα